

Dues pel·lícules polèmiques

L'atenció del cinèfil es dirigeix, aquesta setmana, envers dues pel·lícules força interessants i que poden originar polèmiques «El Diputado» (Mundial) i «Vicios Privados, Virtudes Públicas» (Principal).

Eloy de la Iglesia va començar en el cinema amb «Algo amargo en la boca» a la que varen seguir algunes realitzacions afortunades com «El techo de cristal», «La semana del asesino», «Los placeres ocultos» i d'altres que no ho foren tant: «Cuadrilatero», «Nadie oyó gritar», «Una gota de sangre para seguir amando», «Juegos de amor prohibidos» i «La otra alcoba». Com es pot veure la seva obra està plena d'alts i baixos. Quina és la constant del cine que fa? Jo diria que les obsessions sexuals —potser les seves— d'uns personatges i que des de la pantalla llença a la cara del públic que les pot reconèixer com a seves i això cou, no? Ara ens arriba «El Diputado». Homosexualitat i política agafades de la mà. Oportunisme?, pot ser. Poètica?, quasi segur. José Sacristan i M.ª Luisa Sanjosé en són els protagonistes. S'ha de veure, la discussió vindrà més tard.

Miklos Jancso va néixer a Vac, prop de Budapest, el 1921. Va estudiar Lletres, teologia, Història de l'Art i es llicencià en Dret. El 1951 obtingué el Diploma en l'Escola de Cinematografia. Després de fer uns 40 curt-metratges, rodà la seva primera pel·lícula el 1958. Miklos Jancso és un director marxista, que es nega a oblidar el seu origen: l'hongarès oprimat, sempre lluitant contra una tirania omnipresent. L'opressió l'obsessiona i prova de combatre-la mitjançant el camí més senzill i atractiu: la naturalitat del sexe, que es conjunta amb la germanor entre els que s'estimen. Sempre hi ha un poderós que es creu l'amo de l'única veritat i contra ell, per plantar-li cara, el director fa servir els plans-seqüència, els

moments de grua, una meravellosa fotografia i una acurada selecció d'actors.

El 30 de gener de 1889, entre les 6 i les 7 de la matinada, moriren Rodolfo de Habsburgo, hereu de l'Imperi Austro-Hongares, i Maria Vetsera, estimada seva. En «Vicios privados, públicas virtudes» en M. Jancso ens dona una particular versió dels fets. Versió que no és la històrica, així ho diu ell mateix: «...la única versión histórica que se encuentra en nuestro film se halla en la atmósfera, en el ambiente, en los uniformes de los soldados, en los bailes, en los sonidos de las trompas, en la escenografía y en la música». Pel·lícula que trenca amb tot quant anteriorment havia fet en Miklos Jancso i per aquest motiu no agradarà a qui recordi les seves altres cintes. Aquesta es diferent. Un canvi?, un parentesi? Com l'anterior, una poètica.

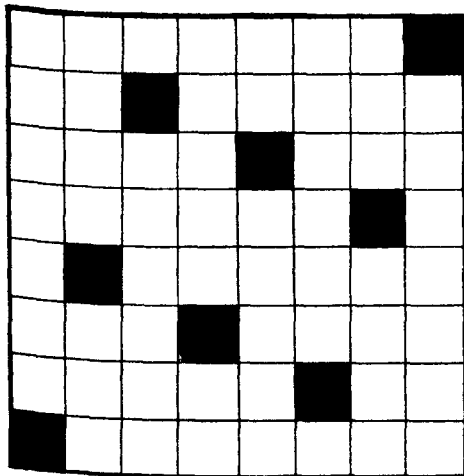
La resta de pel·lícules no tenen massa interès. «Fuerza lo Navarone» d'en Guy Hamilton (Majestic) és la típica aventura bèl·lica emparada en un anterior títol d'èxit, ara en «Los cañones de Navarone». En el Mundial podem tenir una sorpresa, bona o dolenta, amb el film d'en Carlo Lizzani «La gran bacanal». El repartiment és bo, la pel·lícula... hom veurà.

En el Museu ja s'ha projectat «El último refugio» d'en Raoul Walsh i el divendres dia 11 es passarà «Cayo Largo». Esperem que les projeccions no siguin tan «accidentades» com la del «Haicón maltés».

A la Sala Sant Esteve: «El Mundo está loco, loco, loco...» d'en Stanley Kramer amb un grapat de grans actors. Pel·lícula tan per petits com per grans. Recull de tots els «gags» que en la història del cine còmic han desfilat per la pantalla. La sessió comença a les 5. Durada: 3 hores.

Jaume Ortuño

Mots encreuats - 19 • Quico

HORIZONTALS

1. Comissió municipal. — 2. Quasi tot un

tro. Avançar per l'aigua. — 3. Marge del riu. Vocal repetida. — 4. Olorar, flairar. Sud. — 5. Fòsfor. Imatges pintades. — 6. Mancat d'humitat. Cau neu. — 7. Porta a la memòria. Cua de caragol. — 8. El que ataca.

VERTICALS

1. Al revés i en plural tothom en practica un o altre. — 2. Estèril, sense vegetació. Muller d'Adam. — 3. Nord. Oposició, bloqueig. — 4. Al revés, calavera. Negació. — 5. Els anglesos el prenen a les cinc. Al revés, embarcació lleugera. — 6. Al revés, capgira. Vocal. — 7. ETA desordenada. Al revés el que fa nou. — 8. Part que sobresurt de la superfície d'una cosa.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Apradar. — 2. IL. Diràs. — 3. Copa. Riu. — 4. Amorfa. B. — 5. O. Miasma. — 6. Rap. BOAC. — 7. Crear. Tr. — 8. Eurasia.

V.: 1. aicaorC. — 2. Plom. arE. — 3. R. Pompeu. — 4. adarl. ar. — 5. DI. Fabra. — 6. Arraso. S. — 7. Rai. Matí. — 8. súbacrA.

Cinema

ASTORIA

Los pecados de la Casta Susana

Callejon infernal

MAJESTIC

Fuerza 10 de Navarone

Los conquistadores de Atlantis

MUNDIAL

El Diputado

El gran bacanal

PRINCIPAL

Vicios privados, públicas virtudes

SALA SANT ESTEVE - club infantil

El mundo esta loco, loco, loco

Exposicions

Museu de Granollers

Peces del museu

Com es fa un llibre?

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

J Icart

Exposició de Pintures

A B, Galeria d'Art

Frederic Lloveras

Sala A - olis

Sala B - aquarel·les

Caixa d'Estalvis de Sabadell

A Poblet - Exposició d'olis

Caixa d'Estalvis Laietana

Fazal Hussain - artista

Diuenge, 6

Handbol

Matí, a les 12,15

Granollers - Grupo Covadonga

Futbol

Camp C. E. Granollers

Tarda' a les 5

Atlètic Vallès - Llinars

Foto *Battle*
Revelat de color fet per KODAK